

antwoording voor onze kultuur op zich. De dadaïst kent alle gronden en achtergronden van onze kultuur, waarin voor hem „Menschelijkheid en barbarisme indifferente uitingen zijn.” Hij kent alle knepen en trucs onzer elementaire levensbelangen. Hij weet precies hoe men geest fabriceert. Uit een heiligen tegenzin voor de ivoren closets onzer „grooten Mannen” pretendeert hij niet, kunstenaar, filosoof of hervormer te zijn. Vrij van eerezuchtige verlangens, beroemd te zijn of maatschappelijk te slagen, is hij de meest vrije, meest rustige, gelijkmoedige mensch ter wereld.

Toch kent de dadaïst den mensch eenige positieve waarden toe: het instinct om te domineeren en de behoefte elkan- der op te eten. Alle ethische drijfveeren: goedertierenheid, barmhartigheid, medelijden enz., zijn voor den dadaïst slechts dekmantels om des menschen waren aard te verber- gen. Voorts stelt de dadaïst als positieve waarde „karakter” d.w.z. dat men zoo ver gevorderd is, om zonder valsche voorwendzels en bijbedoelingen te leven en te handelen.

*„Dada (aldus Richard Huelsenbeck) ruht in sich, und handelt aus sich, so wie die Sonne handelt, wenn sie am Himmel aufsteigt oder, wie wenn ein Baum wächst. Der Baum wächst ohne wachsen zu wollen. Dada schiebt seinen Handlungen keine Motive unter, die ein „Ziel” verfolgen. Dada gebiert nicht aus sich heraus Abstraktionen in Worten, Formeln und Systemen, die es auf die menschliche*